

DRAVSKA POŠTA

Letna naročnina Din 24.—
Polletna „ Din 12.—
Posamezna številka
Din 2.—

Neodvisno glasilo vseh poštних nameščencev Dravske banovine

Štev. 3.

V Ljubljani, dne 15. marca 1935.

Leto I.

»Jok«, Ljubljana

V novo poslovno leto!

Minulo je poslovno leto 1934—1935 in bliža se čas, ko podajajo naše stanovske organizacije svoje letne zaključke, čas, ko stopajo uprave pred svoje članstvo, da mu podajo bilanco svojega dela, o katerem naj sodi dalje članstvo. Ono naj sodi o uspehih, doseženih v poslovnem letu, kakor tudi o neuspehih in neizpolnjenih željah in o vzrokih, ki so ovirali lepši in boljši zaključek poslovnega leta. Gotovo je, da je želja vsake uprave, da pokaže svojemu članstvu aktiven letni zaključek, da tako dokaže svojo delavno silo in pa, da trud in napor uprave niso bili zaman. Strokovne organizacije se morajo za doseg svojih ciljev boriti danes vse drugače, kakor nekdanj. Zato ni čudno, da so bilance glede na dosežene in nedosežene uspehe v zadnjih letih več ali manj pasivne. Krize tudi do danes v tem pogledu še nismo prebredli in je najbrže tudi še tako kmalu ne bomo, če se ne bodo vsi poštni uslužbenci zavedli svojih stanovskih dolžnosti ter stopili od prvega do zadnjega v vrste svoje strokovne organizacije.

V času, ko polagajo svoje letne obračune edinice strokovne organizacije, naj bi se potrkalo na srce sleherni organizirani kakor tudi neorganizirani poštni uslužbenec in se vprašal: »ali sem storil tudi jaz svojo dolžnost?« Člani, ko ste sodili o izvršenem in neizvršenem delu, ne sodite prehudo, ne sodite prej, dokler niste izprašali svoje vesti — ali niste morda tudi vi krivi neuspehov? Ali ste s svojimi nasveti in izkušnjami pomagali kdaj članom uprave pododboru ali sekcije? Kdaj in kolikokrat ste se udeležili članskega sestanka, ter tako pomagali širiti stanovsko zavest in podpirati požrtvovalno delo uprave? Ali je bila vaša kritika vedno objektivna in na mestu?

Tudi vsak neorganizirani uslužbenec bi moral napraviti samoizpoved in se vprašati predvsem: »Zakaj nisem član svoje stanovske organizacije? Ali je prav, da v času, ko se tovariši borijo za izboljšanje skupnega materialnega stanja, ko se borijo za socialne pridobitve, katerih bodo deležni vsi poštni uslužbenci brez razlike, stojim ob strani in to borbo samo opazujem? Zapreke, ki so nekdanj ovirale skupno delo, so že davno odstranjene. Zakaj torej čakam, namesto da bi s svojo zmožnostjo pomagal sebi in tovarišem?«

Kadar bo stanovska zavest vseh poštних uslužbencev na višku, kadar nas bo preveval nas vse duh sloge in medsebojnega spoštovanja, bodite prepričani, da se bo vsaka uprava potrudila v polni meri izpolniti naše upe in želje.

Sledeče poslovno leto bo za nas velike važnosti, ker stojimo takorekoč na mejniku, na kraju cilja, ki nam odpira najlepše poglede v bodočnost. Samo še dobre 4 mesece, pa se bomo iz zaduhlih, tesnih in neprijaznih prostorov preselili pod svojo lastno streho, v svoj lastni poštni dom. Gotovo je, da bo z dnem, ko se nastanijo naše gospodarske, socialne ustanove in strokovne organizacije v novo zgrajenem poštnem domu, nastopila za nas nova doba. Zato bo zelo važno to, da poverite uprave tovarišem in tovarišicam, ki se bodo zavedali svojih dolžnosti in ki bodo imeli čas in priliko in ki bodo storili vse, da se naše organizacijsko življenje poživijo, da se vrste članstva pomnože, in da bo zaključek poslovnega leta 1935/36 pokazal res uspehe.

Bližamo se resnim časom in zato naj bi se za leto 1935/36 izbrali člani uprave pododborov in sekcije, ki bodo resno-premišljeno opravili svojo težko nalogo. Kakor je izbira uprave pododboru Ljubljana važna za Ljubljano samo, tako je izbira uprave sekcije važna za celo banovino. Uprava pododboru, kakor uprava sekcije si mora sestaviti za bodoče leto jasen cilj. Vzpodbudo k vztrajnemu delu pa daje članom uprave zanimanje in strokovna zavest članstva. Malokdaj Vas kličemo, zato pa pridite vsaj na letne sestanke, na letne skupščine. Kako veličastno je potekel dne 10. III. t. l. sestanek pododboru Maribor, ko je bilo od 177 članov na njem preko 60 osebno navzočih. Ljubljana šteje samo v mestu ca 200 članov. Pokažite na sestanku dne 16. marca, da ste enakovredni svojim tovarišem iz Maribora. Pokažite dne 7. aprila t. l. na skupščini Dravske sekcije, da Vam je ležeče na tem, da se uprava sekcije izboljša, spopolni, tako da bo odgovarjala vašim željam in zahtevam. Poglejmo si odkrito v oči, pomenimo se tovariško, kako izboljšati in spopolniti sedanje delo v prihodnosti. Mučno nam bi bilo, ako bi prešli brez kritike preko svojega dela. Zato Vam kličemo: na svidenje!

Kam z nikljevimi drobižem?

Poslovanje z nikljevimi drobižem je bilo v začetku lahko. Trgovci so si pripravili lese ne skiedice, ljudje mošnjičke, stiskači nogavice, zlasti veseli so ga pa bili igralci (fucarji). Vsakokrat, kadar so prejele pošte zalog, so poštarji prav dobre volje prerezovali vrvice na vrečkah, iztresali, preštevali, delali zvitke in nekam s ponosom izplačevali svetle novčiče hvaležnim strankam. In skoro iznenadila je poštarje zakonska določba, koliko kovanega drobiža mora stranka sprejeti od državne blagajne in narobe, ko je vendar šlo vse tako gladko in se nihče ni branil novega denarja. Pa se je kmalu izkazalo, da je bila taka zakonska uredba potrebna, in nihče bi ne bil proti nji, ako bi jo spopolnili tako, da bi ne delala prevelikih težav ne meni ne tebi.

Kakor pošte, so prejele in prejemale tudi druge državne blagajne nikljev drobiž, da ga razpečajo med ljudstvo. Strankam ga izplačujejo kar v vrečkah. Stranka, ki ima razna nakazila, ga prinese potem z nakaznicami na pošto, veseleč se, da se bo rešila dolga. Toda glej, tu se začne žalostna pesem, ki nam je poštarjem tako neljuba. Stranka, ki mora to in ono plačati do nekega roka, ker ji sicer preti kazen, razprodaja in še drugo, ne more oddati na pošti denarja, ker pošta ne sprejme več drobiža, kakor za 820 dinarjev. In tako se godi tudi trgovcu. Državni nameščenci mu plačajo blago z drobižem, ki ga dobe prvega kot plačo, trgovec pa drobiža na pošti ne more oddati.

Tam prosi, se jezi, grozi in ko nič ne opravi, premišlja in si kaj kmalu pomaga. Preda samo nekaj položnic s predpisano količino drobiža in odide. Kmalu se zopet vrne in stori tako kakor prej. In nekolikokrat ven pa noter, pa se iznebi drobiža. Ostali trgovci, zavodi, trafikanti ga posnemajo in pošti se nabira drobiž. Blagajnik se tolaži: okrog prvega ga že odrinem, ko bo mnogo mesečnih izplačil. Toda preveč ga je. Izda ga sicer

veliko, a kakor voda priteka zopet nazaj v poštno blagajno, kjer postaja kup zmerom večji in večji.

Pošta prosi za odvod, a ni uslišana. Visoki gospod je sicer dober človek, toda strogo se drži predpisov in naroča, naj se izplačuje drobiž, prošnjo za odvod pa odkloni. Drobiža je tako zmerom več, izplačil je malo, odvod je odklonjen: kam torej z drobižem?

Najkrajša rešitev bi bila ta, da bi smela pošta sprejemati drobiž v vsaki množini. Zase bi, kolikor ji ga je treba, zadržala, ostalo naj bi pa smela odvesti. Na podoben način naj bi na drugih mestih odlagali in kolo prometa bi se vrtelo zopet neovirano dalje, v veselje strank, v zadovoljstvo poštarjev in v korist države.

Aniteš.

Novi telefonski pravilnik in nova telef. tarifa

V dodatku štev. 47—XI. Službenih Novin od 27. februarja 1935 je bil razglašen novi pravilnik o telefonski službi in nova telefonska tarifa. Oboje stopi v veljavo dne 1. julija 1935.

Prepotrebni slovenski prevod novega pravilnika o telefonski službi v notranjem prometu in nove tarife bo oskrbel tukajšnji p. t. svetnik Epich Tilen. Na ta prevod zelo obširnega novega pravilnika, ki uvaja tako v pravilniku samem, kakor tudi v tarifi veliko novega, opozarjamo vse p. t. t. uslužbence.

Vsakdo, ki reflektira na omenjeni prevod, naj se prijavi svojemu predstojniku, da ga vpiše v seznam naročnikov.

Seznane z reflektanti na prevod novega pravilnika naj predlože odseki direkcije, referati, sekcije in pošte direkciji do vštete 31. marca t. l.

Na podlagi naročil, ki bodo prispela do omenjenega dne, se bo določila prevodu naklada. Poznejše prijave se bodo težko upoštevale.

Poštar in njegova
družina nosita
dobre in cenene

TIVAR
obleke

Ela Horvatova, Ljubljana:

Naši sestanki

Pododbor Ljubljana je imel 6. II. t. l. članski sestanek, ki bi bil lahko boljše obiskan, zlasti s strani tovarišic. Predsednik Dravske sekcije je podal poročilo o delovanju centralne uprave v zadnjem času, ki se je zboljšalo, kar je članstvo vzelo z zadovoljstvom na znanje. Posebno se je odobral poset predstavnikov centralne uprave pri g. ministru, s čimer se je veliko pripomoglo k upanju za uresničenje velike želje p. t. t. osebja po režijskih kartah. Izdelan je že poslovnik, ki odobrava ugodnosti voznih olajšav za vse osebje prometnega ministrstva, torej tudi za p. t. t. osebje. Prečitana je bila resolucija, ki jo je izdelala Dravska sekcija, da se ukine uredba o draginskih dokladah in ki je objavljena v »Dravski pošti« z dne 15. februarja t. l.

Glede na širšo sejo centralne uprave, ki bo v drugi polovici februarja v Beogradu, je članstvo izrazilo naslednje želje:

1. Centralna uprava naj skuša doseči, da se dnevničarji po preteku enega leta nastavijo, ker so slučajni, ko posamezniki v tem svojstvu delajo 4 — 6 — 10 in celo 15 let.

2. Skuša naj se doseči prevedba tudi za služteljice in odpravi naj se začasna ukinitve polaganja strokovnih izpitov.

3. V V. skupino naj napredujejo namestniki upravnikov in šefi oddelkov.

Pri tej točki se je razvila debata, ker bi bila po tem predlogu V. skupina za vse tovarišice (vsaj v naši direkciji) zaprta. Gospodje kolegi so v debati trdili, da ženske same ustvarjamo neka ženska vprašanja in zato vprašujejo, kaj hočemo ženske, saj nam ministrstvo priznava popolno enakopravnost. Imamo upravniška mesta in nihče nas ne zapostavlja. Na te trditve moram konstatirati samo tole:

Res je, ministrstvo, zakon in ustava ne delajo razlike glede na spol. Tu ni nikake zapreke in zato tudi ni potreben nikak boj. Tudi v vseh ostalih direkcijah se dobe tu in tam tovarišice, ki zavzemajo kontrolorska in šefovska mesta in se torej upoštevajo po njih zmožnosti. V naši direkciji se pa ženske uporabljajo samo na podrejenih mestih in pa za

vodstvo pošt IV. reda. Veliki večini žensk je onemogočeno pokazati svoje zmožnosti kot samostojne moči. Da bi pa bile ravno Slovenke strokovno toliko manj zmožne od sester Hrvatic in Srbkinj in bi prav v nobenem oddelku ne obvladale samostojnega mesta, je malo prehuda sodba. Uverjena sem, da bi marsikatera tovarišica na marsikaterem samostojnem mestu bolje poslovala od marsikatega tovariša. Trditev, da nismo zmožne, ovračam samo z željo, naj se nam da prilika, praktično dokazati naše zmožnosti. Sicer niso vse za samostojno delo, kakor tudi vsi kolegi ne, in tudi za vsako samostojno mesto nismo. Vendar pa so panoge, v katerih delajo samo ženske, in vendar zasedajo kontrolorska mesta tudi v teh panogah tovariši, četudi mlajši. Zato ne razumemo nejevolje in očitka o ustvarjanju ženskih vprašanj. Ne moremo se ogreti za napredovanja, od katerih smo izključene, ne zadovolji nas trditev, da nam tovariši ne odrekaajo zasedbe vodilnih mest po zmožnosti, in da je samo od upravnikov volje odvisno, koga postavi na kontrolorsko oz. predstojniško mesto. Tu je dvojna mera in nehoti se spomnim na članek tovariša N. v »Jugoslovenski pošti«. Tudi on trdi, da ni naloga Udruženja, da se bori za naše zakonite dopuste, za nastavitve zadostnega števila osebja, režijske karte, ker so vsa ta vprašanja glede na njih izvršitev izključna pravica ministrstva. Po tej ideologiji ima tudi tovariš N. prav, če trdi, da se v reševanje teh vprašanj Udruženje ne sme vtikati.

Spominjam se na dobo, ko so se tudi tovariši upirali, če je mlajši maturant zavzel vodilno mesto samo zato, ker je bil maturant. Koliko vika in krika je bilo takrat. Zakaj pa tovariši nočejo razumeti sedaj nas, če se tudi me žene branimo, da bi delale pod vodstvom mlajšega tovariša, ki bi ga ne upravičevala ne višja izobrazba ne zmožnost pred nami. Dokler so starejši tovariši na vodilnih mestih v kateremkoli oddelku, je vse v redu. Toda ta kader se krči in potem bo po mnenju nekaterih tudi pripravnik zavzel samostojno mesto pred tovarišico samo zato, ker je moški. Za enake dolžnosti naj se nudijo enake

pravice! To želimo, če nas pa tovariši nočejo razumeti, bomo šle preko tega. Mnenja smo, da je v interesu službe, če po možnosti zaseda kontrolorska oz. predstojniška mesta v posameznih oddelkih ono uradništvo, ki je v oddelku izvežbano in ki dobro pozna službene težkoče in bremena oddelkovega dela. Samo tak šef ve, kaj in koliko se od osebja lahko zahteva in kje se da delo olajšati. Ni res, da lahko opravlja vsako kontrolorsko in predstojniško službo vsak moški že samo zato, ker je moški. Vsaka panoga naše stroke zahteva praktične vežbe poleg teoretičnega znanja. Osebje, ki je vodilo pošte IV. reda s tremi do štirimi uradnimi močmi, je sicer vsestransko izvežbano, vendar pa tudi njemu pri poštah I. in II. reda v posameznih oddelkih ni vse domače, ker se posel vsled množine razlikuje. Ne vem, zakaj ne bi bilo izvedljivo, da zasede v oddelku, kjer poslujejo samo uradnice, kontrolorsko ali predstojniško mesto zmožna uradnica VI. skupine, ki pozna vse podrobno delo oddelka. Mnenja sem, da bi bila ta zasedba le v korist službe same.

Upravičena je zahteva manipulativnega osebja, da se zasedejo kontrolorska mesta z uradniki, ki poznajo težave v dotičnih oddelkih iz lastne skušnje, da bi se tako ne dogajali primeri, ko se od uradništva zahteva mnogo več, kakor zmore in kar je zdravju in službi v kvar. Tako bi se tudi delo, ki spada kontrolnemu organu, ne zvrčalo na ramena manipulativnega osebja z motivacijo, češ da se v nočni službi ne spi, ampak dela. Ob takih primerih se torej ne čudite, če se oglašamo in izražamo svoje upravičene želje!

Izpodbiti moram tudi zlobno podtikanje v svoji borbi zoper zapostavljanje žensk v p. t. t. stroki, češ, da je vidno, da se borim samo za svojo osebo. Zelo ozkosrčna bi morala biti, če bi hotela samo sebi priboriti upoštevanje. Kako naj zahtevam za sebe kontrolorsko mesto, ko sem v triindvajsetem službenem letu, moje kolegice pa imajo 25 do 35 službenih let? Tudi toliko domišljava nisem, da bi smatrala izmed vseh samo sebe za zmožno zavzeti kako vodilno mesto. To orožje se je vihtelo proti meni za časa moje zaposlitve v telefonski centrali. Padalo je po meni z vsemi dopustnimi in nedopustnimi opazkami in besednimi izlivmi o revolucioniranju in s tožarjenjem pri predstojnikih. Nesmiselna je domneva, da

Pot glasu čez ocean

Zanimivo je, kaj piše o tem žurnalist, ki so mu razkazali tajnosti prekmorskega oddelka telefonske družbe v New Yorku. Pričakoval je, preden so ga pustili v oddelku, da bo prišel med same razburjene ljudi, ki bodo vpili in tekali brez glave sem in tja, saj vendar ni šala vezati ljudi med Ameriko in drugimi kontinenti. »Kako neki se to godi«, je bil radoveden, a kako se je čudil, ko je stopil noter in zagledal na petnajstih prostorih petnajst mičnih, prav nič nervoznih ameriških prekmorskih »Halo-girlsev«. Čeprav morajo tako daleč slišati, nimajo po njegovem opazovanju ušes niti za sled večjih, kakor so druga čedna ušesa, in celo na pol pokrita jih imajo s skrbno friziranimi, vodno onduliranimi kodri. Prav po amerikansko imajo imena: operator 101, 102 itd. Odlikujejo se edino v tem, da ima vsaka nad svojo vključevalno desko prav skromen napis: Transatlantik, Transpacifik, Buenos Aires, London itd., kamor pač daje zveze. Na dolgih policalih na tisoče telefonskih imenikov v dvajset različnih jezikih! »Kar tako sežem«, pripoveduje posetnik omenjene centrale, »po eni izmed knjig.« Bil je imenik Mahabaleshvar v Indiji. Kajpada je bil še čisto nov in se je videlo, da ni vsak dan v rabi. Vprašal sem eno izmed dražestnih »operatorjev«, ali bi bila sedaj kaj nervozna, ako bi zahteval tja zvezo, pa mi je hudomušno pomežiknila in dejala: »No potem bi morala

biti že zveza med Vancouvrom (Britska Kolumbija na severni obali Pacifika) in Melbourne v Avstraliji, če bi me hoteli vsaj nekoliko spraviti iz ravnotežja. To je bil namreč od sedaj klic iz največje daljave. Prišel je po zemeljskem kablju iz Vancouvra v New York, od tu je šel po radijskem telefonu v London, odkoder so mu pokazali pot v Sydney v Avstraliji in kjer so ga okrenili v Melbourne. Eno uro je trajal pogovor, tako zelo težko sta se ločila tista dva, ki sta se želela, in račun je bil skromen: 1470 dolarjev.

Vtikalniki in vrvce se kar prepletajo v nerazvozljiv voz. Dvajset različnih jezikov se tepe v zraku. Sicer govore zastopnice raznih delov sveta med seboj po angleško, ali čast Francije na primer bi bila ranjena, ako bi govorila v kakšnem drugem jeziku, kakor francoskem. Italijanski in španski telefonski »girlsi« blebečejo tako slabo angleščino, da amerikanske kolegince z njimi rajši kar italijansko in špansko govore — vsekako izhajajo po večini iz iste nacije in so ta dva jezika že od mladosti slišale od svojih priseljenih staršev.

Danes, včeraj in jutri v prekmorskem telefonskem oddelku.

Transoceanska telefonija se kar igra s presenečenji. »Ponudili so mi,« pripoveduje naš žurnalist, »slišalo in smel sem govoriti z

Buenos Airesom, ki je bil ravno na aparatu. Halo, sem dejal in ker mi ni nič kaj bolj pametnega v glavo padlo, sem vprašal: — Kakšno je pa kaj vreme tam spodaj pri vas. V najpopolnejši angleščini se je oglašil nežen glas: O, čudovito pomladno jutro! V New Yorku je bil pa tedaj prav z mokroto prepojen, mrzel, otožen poznojesenski dan. Minuto pozneje pride klic iz Norveške. — Kakšno je pa kaj vreme pri vas, tam zgoraj, vprašam. — Prav lepo, — dobim za odgovor, — pet pod ničlo, — se oglasi zimskosvež glas, dočim je telefonistka z Jave, s katero sem takoj nato govoril, tožila, da je taka vročina, da vsi kar gagajo. Še več! Neko lepo jutro pokliči svojega prijatelja na Angleškem in našel ga boš pri popoldanski mali južini, takoj nato pa pokliči prijatelja v Indiji pa mu boš lahko voščil lahko noč, ker se ravno spravlja v jaselce. Če pa na primer pokličemo v nedeljo popoldne svojega bogatega strica v Manili, ga bomo morda našli pri zajtrku, ko čita svoj dnevnik od ponedeljka zjutraj. V Kaliforniji na primer je imeniten trgovec govoril z nekom o zelo važni in delikatni kupčiji. Ker je vedel, da oni tam govori drugo jutro, mu je odgovarjal, kakor bi odgovarjal dan prej, kar ni nesmisel, ampak popolnoma razumljivo, če vemo, da sta se pogovarjala na transoceanskem telefonu. Pogovor se je namreč začel ob 4. uri v San Francisku, kar je bilo ob 11.30 drugega dne v Rotterdamu, odkoder je govorila klicana stranka. V nede-

bi hotela zavzeti kontrolorsko mesto v tem oddelku, če delajo v telefonskem računovodstvu, ki spada pod telefonsko kontrolo, starejše uradnice, izvežbane v računovodstvu in telefonu. O njih zmožnosti je težko dvomiti. Tudi v sedanjem oddelku ne morem reflektirati na vodino mesto, ker imamo starejšega šefa, s katerim smo povsem zadovoljne. Razven tega so tu tudi uradnice s 15 letno oddelčno prakso in celo starejša maturantka. Kako naj bi torej reflektirala na vodino mesto v takih oddelkih, kjer posluje uradništvo s takšnimi prednostmi? Tako zlobno podtikanje ima pač svoj gotov namen. Na druge očitke, kot je moja zagrizenost, omalovaževanje in celo sovraštvo do moških pa sledeče: če bi vse to držalo, je to povsem moja privatna zadeva, koliko koga cenim. Res je, da nimam respekta pred nobenim moškim samo zato, ker je moški. Cenim in sodim vsakega s stališča človeka do človeka. Majhnih ljudi, ki uživajo, če jim položaj ali prilika nudi, da morejo biti krivični proti drugim — ne morem ceniti. Respektiram pa vsako objektivno osebo, ki dovoljuje duševno svobodo in svobodo v razmahu vsestranskega napredka. Kako naj respektiram one, ki si prilaste sodbo po sodbi in obsojanju drugih? Za možato smatram, če si ustvarja kdo sodbo le na podlagi neizpodbitnih dejstev. Sovražim pa prav iz dna duše vse podlo. K temu prištevam tožarjenje, ako hoče kdo komu škoditi, sebi pa kaj koristiti; ščuvanje, da se kdo onemogoči samo zato, ker deluje odkrito in se bori pošteno za pravico in proti krivici. Za denunciranje in klevetanje mi pa manjka izraza, ki bi dovolj naslikal čustvo, ki ga imam v tem pogledu.

V nobenem svojem nastopu v borbi za žensko enakopravnost in proti zapostavljanju žene ne najdem nič žalivega, sovražnega ali zaničljivega napram kolegom. Se bolj neutemeljena pa je trditev, da ta borba žen v p. t. t. stroki grozi z razdorom in sovraštvom med članstvom Dravske sekcije. Ne najdem logike, če se trdi na eni strani, da tovariši ne odrekajo zasedbe vodilnih mest tovarišicam, hkrati pa se očita netenje sovraštva in razdora med članstvom Dravske sekcije. Tu ni nobenega sovraštva, nobenega razdora, tu naj

vidi vsakdo samo borbo žen za enakopravnost.

Na trditev, da so tovarišice same proti zasedbi kontrolorskih mest po tovarišicah, pa tole: kdo je upravičen braniti komurkoli to, kar mu niti ustava, niti zakon ne branita? Ali ste tovariši vedno vsi in z vsakim kontrolorjem zadovoljni? Tudi tovarišice ne bodo ustrezale vsem, kakor tovariši ne.

Z nobenega drugega vidika, kakor samo s socialnega stališča obdelavam vprašanje zasedbe vodilnih mest tudi s tovarišicami.

Nekateri se čudijo, češ da ženske toliko bolehajo — marodirajo. Išcite vzrok drugje, ne v simuliranju! Vsak stroj, če je predoigo v težkem obratu, odpove, po 25 letih manipulativne službe tudi žena težko vzdrži naporno prometno službo pri telefonu, blagajni in v drugih oddelkih ter pri poslu s strankami. Potrebne so mirnejšega in lažjega dela. Mnogokrat čujemo: »E, ženskam je lahko! Po 25, 30 letih ima zase dovolj pokojnine, pa gre!« Pa tu ni vzrok predčasni upokojitvi želja po brezdelju, temveč izčrpanost moči in živcev. Pretežna večina opravlja delo zadnja službena leta z največjo težavo in naporom, ker so sile izrabljene. Zato tudi ni niti ene ženske, ki bi služila preko službene dobe, ker je vsaka vesela, če je odslužila 35 let; večina jih odpove itak že preje.

Ako se kdo ne strinja z žensko borbo za enakopravnost, naj ne odgovarja kakor nekateri tovariši na zadnjem članskem sestanku. Tovariško, objektivno bi se poleg priznanja, ki so ga dali z izjavo, da pripadajo ženskam gotova mesta, rešila zadeva z iskanjem poti, ki naj vodi k izboljšanju in s poizkusom odstranitve vzrokov nezadovoljstva. Preveč vidni izrazi nejevolje pa ne bodo zadeve rešili. Če je dobrodošča samo članarina tovarišic, njih število in delo, pri navajanju vzrokov njih nezadovoljstva pa nastane samo razburjenje, bo to povzročilo nepotrebno trenje.

Že pri ustanovitvi kluba p. t. t. uslužbenk se je reklo, da bo nastal razdor v sekciji. Namen kluba je, da se bori za enakopravnost, proti zapostavljanju in reduciranju žen v p. t. t. stroki. Klub hoče delovati za poglobitev strokovnega znanja, društvenega delovanja in hoče usposabljaliti tovarišice za samo-

stojno delo. Klub želi, da bi p. t. t. uslužbenke, kakor druge javne delavne žene, posvečale svoj prosti čas na kulturnem, socialnem in nacionalnem polju v dobrobit naroda. To delo ne more biti kvarno v nobenem pravcu, še manj pa voditi k razdorom v kaki skupini.

Po teh svojih izjavah pričakujem od vseh onih, ki jim je delo kamen spotike, da tako odkrito kakor tu jaz in brez osebnih izpadov povedo svoje mnenje in popišejo vse zlo, ki preti s strani ženske borbe.

Glede V. skupine pa sem, kakor je že povedano v »Dravski pošti« z dne 15. I. t. l., uverjena, da ministrstvo ne bo pri napredovanju v to skupino delalo razlike med moškimi in ženskami. V dokaz temu so imenovanja tovarišic v V. skupino. To se je izvršilo seveda tam, kjer ni zavisti zaradi napredovanja enega ali drugega in tudi ni pritožb na Državni svet proti napredovanju v to skupino zato, ker nekdo ni prišel, drugi pa.

Op. u. r.: Članek morda temu ali onemu ne bo všeč. Ker pa stvarno in dostojno zagovarja naziranje ženskega pokreta v borbi za enakopravnost tudi v javnih službah, mislim, da ne bi bilo prav, ako mu ne bi dal prostora v neodvisnem glasilu vseh poštinih nameščenec v Dravski banovini. Uredništvo si samo želi, da bi se na ta članek razvila stvarna, popolnoma objektivna debata.

POZORI

Kakor je vsem znano, nam je rač. oddelek direkcije po Zakonu o zadrugah državnih uslužbencev skoz tri leta odtegoval prispevek za nabavljajno zadrugo, in sicer po 10 dinarjev za uradnika in po 5 Din za ostale uslužbenke.

Po čl. 70, točka 4, odstavek drugi, Zakona o zadrugah drž. uslužbencev pa vrne Savez nabavljajnih zadrug ves vplačani znesek po smrti vplačnika njegovim pravnim dedičem, ako za to prosijo.

Vsak v tem pogledu prizadeti pravni dedič naj se obrne s 5 Din kolkovano prošnjo na rač. kontrolni odsek direkcije pošte in telegrafa v Ljubljani, da mu izposluje povračilo. Prošnji je treba priložiti do nadaljnjega samo mrtvaški list ali izpisek iz mrtvaške knjige.

Ijo opoldne v New Yorku je na primer pol 11. zvečer v Bombay; 1 ura ponedeljek zjutraj v Manili je 6 ura v nedeljo zjutraj v Honolulu.

Pot čez morje.

»Predstavljajmo si,« kramlja žurnalist dalje, »da smo v New Yorku in da kar koprismo po svoji prijateljici in da bi radi slišali njen glas. V svojem hotelu kratkomalo dvignemo slušalo in zahtevamo »Long distance«. Potem povemo drugi gospodični številko prijateljice na Dunaju. Odgovori nam zelo vljudno: — Thank you, pokličemo vas, čim se javi dunajska številka. — Nato čakamo prav vda, čeprav mrzlično, saj Dunaj leži tako daleč in velika luža je vmes. A že čez deset minut pozvoni in zopet se oglasi taisti vljudni glas: — Tu je vaša dunajska številka. — In že slišimo ljubljenski glas prijateljice tako razločno, kakor bi jo klicali iz svojega urada na Dunaju. Vse je tako priprosto, ali med tem se je le izvršil tolikokrat ponavljajoči se čudež tehnike.

Naš klic šine najprej iz hotelske sobe po žici v telefonsko centralo v New Yorku, kjer ga telefonistka s firmo »London« v transoceanskem oddelku šele po žici napoti na oddajno postajo v Rocky Pointu na Long Islandu na obali Atlantika, kjer ga pošteno pripravijo za 3350 milj dolgo potovanje čez ocean. Cel gozd vacuumskih cevi ojači glas tristemilijonkrat in ga dvigne na oddajni stolp, ki je približno trikrat tako visok kakor zvonik cerkve sv. Štefana na Dunaju. Od tu plane po dve milj dolgih mrežah antene nazaj, kjer ga na

določeni valovni dolžini z vso silo butijo v eter. Z brzino 186.000 milj na uro drvi čez Atlantik. Statične in atmosferske motnje, vihar in nevihta planejo nanj in ga oslabe. Mikroskopično majhen in šibek, komaj z bilijoninko moči, ki je potrebna, da ga napravi slišnega na telefonu, prispe po vznemirljivi poti na angleško obalo, kjer ga ujamejo s tri milje dolgo, neznansko na daleč razpredeno mrežo sprejemne postaje v Cuparju na Škotskem. S kompliciranimi aparati zopet oživiljen roma sedaj po žici v telefonsko centralo v Londonu, kjer ga v transoceanskem oddelku sprejmejo in takoj po vodu napotijo k Rokavskemu prelivu. Po podmorskem kablju prebredsede sedaj preliv, na francoski strani prestopi zopet v žico in skozi pariško centralo šine nato na Dunaj k oboževani prijateljici.

Glas prijateljice.

»Ali sedaj se zgodi nekaj, kar bi ne pričakovali. Glas prijateljice, namesto da bi se vrnil po taisti poti, jo udari popolnoma drugod. Ko dospe v London, ne roma v sprejemno postajo Cupar na Škotskem, ampak čisto v nasprotno smer k oddajni postaji v Rugby v Walesu, ki je šeststo milj daleč stran. Tu se okrepeča prav tako kakor prvi glas v Rocky Pointu. Z milijonkrat močnejšim, kakor je vsak drug glasovni napor, ga sunejo v zrak. Kot lahen šepet ga ujame ameriška sprejemna postaja v Houltonu, Maine (že blizu kanadske meje). Vakuumske cevi mu dajo zopet novih moči in potem brzi po 750 milj dolgi žici v New York.

Mojstri za pretvarjanje glasu.

Cela zadeva ne traja dlje ko nekaj sekund. Čeprav si sledita vprašanje in odgovor trenotno, je pot, ki jo napravi vsak od obeh glasov od Londona do New Yorka več sto milj dolga. To se sliši sicer prav priprosto, ali kdor si ogleda ves ta velikanski mehanizem, ki vse to tako naglo in tiho izpelje, ga prevzame občudovanje.

Oba glasa, ki sta priromala iz popolnoma nasproti si ležečih dežel, se srečata zopet v kontrolnem prostoru njujorške telefonske družbe, deset nadstropij nad transoceanskim oddelkom. Tam imajo opravka trije tehniki na zelo čudnih aparatih in neprenehoma vrte neke gumbe sem in tja. Tile neprestano izravnavajo razlike glasovnih jakosti, ki jih povzročajo atmosferske motnje, potem razlike v zvezah in v individualnem načinu govora. Da bi preprečili, da bi kdo prisluškoval pogovoru na dolgi poti, ki jo napravi glas v etru, gredo vse besede v kontrolnem prostoru skozi nekaj tajni aparat, ki jih spremeni v nekakšno nerazumljivo godrnjanje, žvrgolenje in piskanje; noben komar ne more sedaj razumeti niti besedice. Ko je beseda tako spadena prišla čez ocean, jo speljejo v kontrolnem prostoru v Londonu skozi podoben aparat, ki jo spremeni v čisto angleščino ali dunajščino. Tako se godi z besedami njujorškega osamljenca in njegove prijateljice na Dunaju. pripoveduje omenjeni gospod.

Kupujte le pri tvrdkah, ki oglašajo v našem glasilu!

Delo gospodarske zadruge poštних nameščencev v Ljubljani v preteklem letu

Dne 9. t. m. je naša zadruga na občnem zboru v Beli dvorani hotela »Union« polagala račune o svojem poslovanju v preteklem letu in podala veliko lepih smernic za bodoče delo. Obisk je bil zelo lep, samo ženski svet je pokazal, da ga ta naša vprašanja nič kaj posebno ne zanimajo. Saj smo videli na občnem zboru samo eno gospodično in še ta je nameščenska v pisarni Gospodarske zadruge. Gospodarska zadruga nam je pa, kolikor vemo, vsem zelo potrebna in zato bi se morali zanjo tudi vsi zanimati. Ker se polagajo računi vsako leto samo enkrat, in je naša zadruga za nas res vitalnega pomena, hočemo na tem mestu podati poročila o njenem poslovanju kolikor mogoče natančno. Funkcionarji zadruge so pokazali, da razumejo svoje delo tudi v formalnem pogledu, saj so imeli poročila prav skrbno pripravljena.

Po poklonitvi zbranih članov manom blagopokojnega našega viteškega kralja Aleksandra I. in vzklilih našemu mlademu kralju Petru II. se je kaj hitro odvijal spored zborovanja, kar je dokaz, da v zadrugi ni nobenega trenja. Ker niso bila predložena nobena pooblastila, smo na zboru glasovali osebno. V načelstvo zadruge za tekoče leto so bili izvoljeni gg.: Kocmur Janko, Ban Martin, Junc Ivan, Krese Franc, Ferjančič Franc, Gabersčik Stanko in Smogavec Stanko. Kot njih namestniki: Jazbec Vladimir in Marinko Franc. V nadzorstvo: Jurman Franc, Jereb Franc, Dermaša Ignac, Rotter Drago in Hribar Gregor.

Načelstvo je podalo tako lepo poročilo, da bi bilo škoda, ako bi ga objavili samo v izvlečku. Zaradi pomanjkanja prostora ga objavimo prihodnjič.

Letno poročilo za 13. poslovno leto (1934)

Gospodarske zadruge poštних nameščencev v Ljubljani, registrirane zadruge z omejenim jamstvom. Ustanovljena leta 1922.

Namen zadruge: 1. preskrbovati svoje članke z življenjskimi in drugimi gospodarskimi potrebščinami;

2. izdelovati in predelovati blago vsake vrste ter ga oddajati svojim članom;

3. sprejemati hranilne vloge in vloge na tekoči račun in dajati svojim članom posojila.

Jamstvo članov je omejeno, in sicer je trikratno.

Gibanje članstva: v začetku leta je bilo 859 članov in 851 deležev, v teku leta je pristopilo 7 članov in 15 deležev, v teku leta odpadlo 25 članov in 25 deležev, konec leta je bilo 841 članov in 841 deležev.

Zadruga je članica Zveze Slovenskih zadrug v Ljubljani, ki je pri njej izvršila zadnjo revizijo v času od 5. do 9. decembra 1933.

Bilanca z dne 31. decembra 1934

Aktiva:		Pasiva:	
Predmet	Din p	Predmet	Din p
Gotovina v blagajni	2.863.40	Deleži članov	84.100.—
Gotovina pri pošt. hran.	2.751.12	Odpoved. in nedv. deleži	10.650.—
Naložen denar	466.865.30	Rezervni zaklad	134.853.76
Dolžniki	297.132.25	Ostali fondi	23.563.43
Blago v zalogi	16.957.60	Izposojila	505.388.—
Posojila	238.090.—	Upniki	20.399.72
Inventar	22.000.—	Hranilne vloge	351.161.83
Nepremičnine	97.484.—	Terjatve članov	13.153.36
Deleži pri Zvezi in dr.	2.400.—	Čisti prebitok	3.273.57
	1,146.543.67		1,146.543.67

Celokupni promet: 11,279.122.20.

Zadruga je v teku leta prodala: gospodinskih in oseb. potrebščin za 530.701.67 Din.

V Ljubljani, dne 31. decembra 1934.

Ferjančič France I. r., t. č. predsednik.
Smolnikar Jakob I. r., t. č. blagajnik.
Gabersčik Stane I. r., t. č. tajnik.
Ban Martin I. r., Bizovičar Jože I. r., Junc Ivan I. r. Kocmur Janko I. r., člani načelstva.

Račun izgube in dobička

Izguba:		Dobiček:	
Predmet	Din p	Predmet	Din p
Obresti iz posojil	24.010.15	Obresti naloženega denarja	26.048.41
Obresti hranil. vlog	18.110.77	Obresti posojil	23.738.65
Upravni stroški:		Kosmati dobiček pri blagu	21.248.58
a) plače	20.438.—	Upravni dohodki:	
b) pisarn. stroški	1.227.37	a) provizije	4.889.14
c) pristojb. p. pošt. hran.	1.436.58	b) povrnjena poština	1.054.25
d) prispevki za P. Z.	648.—	Razni dohodki	2.230.24
e) provizije	608.50		
f) potni stroški	268.—		
Kurjava in razsvetljava	5.114.—		
Razni izdatki	4.064.33		
Čisti dobiček	3.273.57		
	79.209.27		79.209.27

S knjigami in prilogami primerjali ter našli v redu.

Nadzorstvo:

Jurman Franc, I. r., t. č. predsednik.
Hribar Gregor I. r., t. č. tajnik.

Člani nadzorstva:

Jereb Franjo, I. r., Rotter Drago, I. r., Dermaša Ignacij I. r.

To letno poročilo je odobril občni zbor dne 9. marca 1935.

Glas pogodbenega poštarja

Po objavi mojega članka v zadnji številki lista »Dravska pošta« sem prejel več dopisov glede sodelovanja pri naši organizaciji. Eni prosijo, naj pomagam, da jo učvrstimo in da čimprej dosežemo brezplačno zdravljenje v drž. banov. bolnicah, drugi vprašujejo, kdaj dobimo legitimacije za polovično vožnjo itd.

Glede vseh teh vprašanj je moje mišljenje tole: v našo organizacijo spadajo samo taki, ki jim je »poštar« edini poklic, poštna plača pa edini zaslužek. Razumljivo je, da nas ne more zastopati poštar, ki ima svoje misli in skrbi v trgovini, gostilni oziroma pri gospodarstvu, posebno sedaj, ko vlada vsepovsod gospodarska in finančna kriza.

Brezplačno zdravljenje si želi sleherni poštar; vse tozadevne prošnje so bile pa do danes brez uspeha. Zakaj? Razumem! Poštar, ki ima pošto le zaradi tega, da so stranke primorane prihajati v njegovo trgovino ali gostilno, za opravljanje poštne službe pa ima kakega odpravnika ali pomočnika, ki mu dela morda samo za hrano in stanovanje, torej tak poštar in njegova rodbina bi imeli brezplačno zdravljenje v bolnicah, tisti pa, ki res opravlja poštno službo, pa te ugodnosti ne bi užival. Ali to ne bi bilo krivično? Tako je tudi s polovično vožnjo na železnicah. Poštar bi se vozil po svojih privatnih opravkih za polovično ceno, tisti pa, ki služi državi denar, pa bi te ugodnosti zopet ne bil deležen.

Kadar bodo na podeželskih poštah res poštarji, ki jim je »poštar« edini poklic in poštna plača edini zaslužek, ne bo težko doseči zgoraj omenjenih ugodnosti. Ni res, da ne bi imeli tudi za najmanjše podeželske pošte zadostnega števila sposobnih in poštenih reflektantov! Saj prejema poštar pri najmanjši pošti nad 600 Din mesečno, razume se, da brez nagrade za prenos pošte in selsko dostavo.

Kadar bo tako, kakor sem dejal, takrat bo tudi v naši organizaciji sloga in moč.

Kert Jožko, poštar.

Društvene vesti

Udruženje ptt. uslužbencev Kraljevine Jugoslavije, Dravska sekcija v Ljubljani.

Na osnovi čl. 44—50 pravil Udruženja in po sklepu seje uprave Dravske sekcije z dne 7. marca 1935 sklicujemo:

redno skupščino

Dravske sekcije Udruženja ptt uslužbencev Kraljevine Jugoslavije v Ljubljani, ki bo dne 7. aprila 1935 ob 14. uri v dvorani restavracije pri »Levu« v Ljubljani, Gosposvetska cesta št. 16.

Spored:

1. Otvoritev skupščine, volitev dveh tajnikov, dveh overovalcev in članov za verifikacijski odsek.
2. Poročilo upravne sekcije: predsednika, tajnika in blagajnika).
3. Poročilo nadzornega odbora.
4. Poročila uprav. pododborov.
5. Proračun sekcije za leto 1935/36.
6. Volitev uprave sekcije.
7. Volitev delegatov za kongres.
8. Sprejetje resolucije za centralno upravo.
9. Predlogi in vprašanja.

Ako ob določenem času ne bo dovolj delegatov, se bo skupščina vršila v smislu čl. 47 pravil Udruženja 48 ur kasneje na istem kraju in z istim dnevnim redom, ne glede na število prisotnih delegatov.

Na skupščini se bodo razpravljali poleg vprašanj, ki so na dnevnem redu, samo oni predlogi, ki bodo poslani upravi sekcije 6 dni pred skupščino, t. j. do 1. aprila t. l.

Predsednik: Kumer Jože, I. r.

Tajnik: Cuderman Leopold, I. r.

Z občnega zbora Udruženja ptt. zvančnikov in služiteljev Kraljevine Jugoslavije

Dravska sekcija v Ljubljani, ki je bil dne 17. februarja v Beli dvorani hotela »Union«.

Ta občni zbor je nudil zelo zanimivo sliko. Obiskan je bil zelo dobro in člani godbeniki so prišli celo s svojimi instrumenti. Pred začetkom zbora so napravili uvod z izvajanjem lepe skladbe. Po poklonitvi zborovalcev namom blagopokojnega viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja se je razlegla turobna žalostinka, ob klicih »Slava« mlademu kralju Petru II pa državna himna. V tem svečanem razpoloženju je otvoril predsednik Sojer zborovanje s pozdravom na gospoda direktorja dr. Janka Tavzesa. Njegove besede so bile zelo iskrene, ker je z njimi res pokazal, kako zelo cenijo vsi nižji uslužbenci svojega popularnega, priljubljenega šefa, ki ne zamudi prilike, da stopi ob vsakem pravem času v sredo svojih podrejenih, kjer lahko neposredno iz njih ust sliši, kaj jim je na srcu. Občnega zbora so se udeležili v lepem številu tudi odposlanci iz Zagreba, Celja, Maribora in oddrugod. Po lepem pozdravu na vse te, je občni zbor sklenil, da se pošljejo pozdravne brzojavke Nj. Vel. kralju Petru II., prometnemu ministru g. ing. Dim. Vujiću, pomočniku ministra g. ing. Dobrosavu Ratajcu, ministru g. dr. Dragu Marušiću in upravi Udruženja zvančnikov in služiteljev v Beogradu.

Po tem uvodu se je oglašil g. direktor dr. Janko Tavzes, ki je izjavil, da je zelo vesel prišel na občni zbor, da tako ponovno pokaže naklonjenost in simpatije svojim uslužbencem, ki opravljajo svojo službo vedno vestno in imajo vso pravico do društvenega gibanja. »Tudi letos,« je dejal gospod direktor, »sem prišel med vas z enakimi iskrenimi čustvi kakor lani. Veseli me, da ste vedno bolj složni in prijatelji med seboj. Želim Vam samo to, da bi Vaše delo uspelo na korist vas vseh navzočih in drugih, ki opravljajo med tem svojo težavno službo.« Gospod direktor je še pozdravil odposlance iz drugih krajev, zlasti iz Hrvatske, nakar se mu je za prisrčne besede zahvalil predsednik Sojer, ki je nato prešel na spored zborovanja. V svojem poročilu je obžaloval dveletno borbo za samostojno organizacijo. Ta borba bi bila po njegovem mnenju lahko krajša, ako bi bil vsak v svojem mišljenju, v svojih dejanjih samostojnejši. To borbo je zaključil Državni svet, ko je oktobra meseca lanskega leta razsodil, da sme obstojati samostojno Udruženje p. t. t. zvančnikov in služiteljev. Po izjavi našega ministra se bo vsa akcija vključila protestom nekaterih povoljno izvedla. Želja po miru, je pripomnil predsednik, je splošna. Prave borbe v Dravski sekciji ni in je sploh bilo ni, kar je precejšnja zasluga predsednika tukajšnje sekcije Udruženja p. t. t. uslužbencev, g. Kuimerja, kakor tudi tukajšnjih višjih poštних uradnikov, ki razumevajo naša stremjenja. Solidarnost med vrstami zvančnikov in služiteljev je zmagala. K zmagi je največ pripomogla Dravska sekcija. Same borbe za osamosvojitve predsednik Sojer ni hotel opisovati, ker bi to zborovanje samo zavleklo. Prešel je rajši na druga pereča vprašanja. V prvi vrsti naj bi se stalež zvančnikov in služiteljev povečal, da ne bo prišlo na vsakega toliko službe in da bodo ljudje lahko prišli do svojega dopusta, ki ga ob svoji težki službi tako zelo potrebujejo. Nadalje je predsednik povedal zborovalcem, da se je odbor trudil, kolikor je mogel, za vsa vprašanja, ki čakajo rešitve. Med temi so napredovanja nižjih uslužbencev, njih obleke, predvsem razdelitve halj in pelerin, namestitve dnevničarjev, pravočasno izplačevanje pokojnin itd. Glede vsega tega je bilo že več intervencij tudi pri pom. ministru g. ing. Dobrosavu Ratajcu, ki je pa udruženju odgovoril, da je zaradi pomanjkanja kreditov za sedaj, žal, marsikaj neizvedljivo. Pri direk-

ciji sami so predstavniki sekcije zadeli povsod na razumevanje, ali, žal, da direkcija ne more teh vprašanj sama rešiti. Gospod direktor, kakor tudi vsi šefi odsekov bi marsikaj radi storili, ako bi jim to bilo mogoče. Odbor torej ni mogel vsega doseči, saj še močnejše organizacije ne dosežejo vsega. Gospod prometni minister je dal organizaciji več upanja za zboljšanje v marsikakem pogledu. Na koncu svojega poročila je pa predsednik vendar izjavil, da idealizem v vrstah nižjih uslužbencev ne pada, ampak raste, kar priča že to, da nižji uslužbenci, ki čez dan in tudi ponoči veliko trpe, še vedno najdejo časa za udejstvovanje v krogu godbenikov in pevskega zbora. Prav na koncu se je pa samo dotaknil tistih, ki hočejo zanesti nekako politiko v organizacijo. Opozoril je zborovalce na pravila, ki pravijo, da je Udruženje samo nepolitično strokovno udruženje in nič drugega. S politiko torej stran, ako nočemo razdora in sovraštva med drugovi, ki pri svojem delu tako zelo potrebujejo samo prijateljstva, sloge in vzajemnosti!

Po predsednikovem poročilu je sledilo tajnikovo, ki pa ni imel veliko povedati, ker se je že predsednik dotaknil vseh aktualnejših vprašanj, s katerimi je imel odbor med letom posla. Iz blagajnikovega poročila smo slišali, da je sekcija zelo močna, saj ima 581 članov.

Debate k posameznim poročilom ni bilo, ker so člani odobraval delo odbora, pač pa so se posamezni člani pozneje pridno oglašali pri slučajnostih.

Sledile so volitve odbora. Začasno predsedstvo je prevzel gospod Gruđen. Nekateri so hoteli vedeti, da bo prišlo do bojnega glasovanja, kar so bile pa samo pobožne želje. Vloženi sta bili res dve listi, ali prva lista, ki je porazila drugo s 416:37, je pokazala, da je velika večina popolnoma zadovoljna z delovanjem sekcije in da si ne želi nobenih zmed. V novi odbor, ki je že konstituiran, so bili izvoljeni: preds. Sojer Anton, tajnik Dvoršak Vinko, blagajnik: Krese Franc. Odborniki: Uršič Alojz, Mervič Ivan, Dermaša Alojz, Lani Ivan, Kobilica Josip in Škerjanc Ivan. Nadzorniki: Vovk Peter, Kovačič Franc, Arhar Ivan in Mohorčič Franc.

Po volitvah je prevzel predsedstvo zopet tovariš Sojer. Nato je zbor sklenil, da se člen pravilnika, ki govori o namenu društva, spremeni v toliko, da ima organizacija lahko tudi svoj pevski zbor in godbo, ker bi sicer morali za ta dva ustanoviti posebni društvi, kar pa gotovo ne bi bilo umestno. Nadalje je bilo sklenjeno, da se v pravilniku črta odstavek, ki govori o podeljevanju izrednih podpor. Izredne podpore se torej ne bodo več dajale. Bolniške podpore se pa bodo dajale še po 14 dneh, ne pa že po sedmih, in sicer se bodo dajale samo za 60 dni, namesto za 100 dni v enem letu, to pa zato, ker sekcija s svojimi dohodki več ne zmore.

K besedi se je nato oglašil tovariš Graberg iz Zagreba. Pozdravil je občni zbor in povabil zborovalce na kongres v Zagrebu, ki bo 24. in 25. marca t. l. Pripomnil je, da bo organizacija res uspevala, ako bosta Savska in Dravska sekcija roko v roki delali. Sledila je volitev delegatov za kongres. Izvoljenih je bilo 12 delegatov.

Nato so se začeli oglašati posamezni člani k točki: Slučajnosti. Slišali smo različne predloge, ki so bili sprejeti. Med temi tudi to, da se udeležijo vsi nižji uslužbenci kongresa v Zagrebu v uniformi, da se bo že iz tega videlo, kdo zboruje. Tovariš Šerbec iz Maribora je omenil, da pobirajo radijsko naročnino v Mariboru pismonoše, ki imajo že tako dovolj dela. To naj bi se po njegovem mnenju

ublažilo. V Mariboru se pregleduje obleka ob nedeljah, po njegovem predlogu naj bi se pa pregledovala ob delavnikih. Razen tega, naj bi se letna obleka pregledovala v letnem, zimski pa v zimskem času. Slišali smo tudi pri tožbo, da se sprejemajo zopet nove moči, a ne po vrsti. Nekateri čakajo že dve leti na službo, dočim so jo drugi, ki so mlajši, že dobili. V Mariboru so člani godbe, ki so pri godbi samo zato, da bi prišli v službo. Domala vsi debaterji pri slučajnostih so pa govorili o obleki in čevljih. Vsi so tožili, da ni pelerin in halj. Kakovost blaga, zlasti zimske obleke bi bila lahko boljša. Plašči naj bi se podeljevali vsaki dve leti, ker njih kakovost ni tako dobra, da bi jih uslužbenci lahko nosili tri leta. Zelo važni sta bili točki, glede prevedbe služiteljev v zvančnike. Šolska izobrazba, to sta dve srednji šoli, ki se zahtevata za zvančnika, naj bi se odpravila in zvančniki naj bi se rekrutirali iz služiteljev, ker praksa v službi pomeni več, kakor pa dve srednji šoli. Za prevedbo služitelja v zvančnika naj bi se pa rajši zopet uvedel strokovni izpit. Tudi za prevedbo zvančnikov na uradniške položaje, kakor to predvideva zakon, naj bi se poskrbelo. Nadalje naj bi se pri nastavitvah v poštini službi predvsem upoštevali otroci poštних uslužbencev. Novemu odboru so zborovalci naročili, naj se obrne na Zbornico za trgovino, obrt in industrijo in naj jo prosi, da bi se zavzela za to, da se bo blago za obleke kupovalo pri domačih tvrdkah in izdelovalo doma. Razume se, da je dobil novi odbor tudi to nalogo, naj se pobriga za režijske vožnje po železnici. Na predlog g. Gruđena naj se pri tem ne pozabi na upokoјence, ki zaslužijo enake vozne olajšave kakor aktivni uslužbenci. Zborovalci so še sklenili, da prispeva sekcija za spomenik blagopokojnega kralja Din 500.—, nakar je predsednik zaključil to živahno zborovanje.

Osebnosti

Premeščeni so: Serbedžija Milan, p. t. inšpektor V. skupine od pošte Beograd 2 k pošti Ljubljana 2;

Serbedžija Gvozdenija, višji p. t. kontrolor VI. skupine od pošte Beograd 2 k pošti Ljubljana 1;

Uradniški pripravniki po § 45 (2) iz Beograda 1: Aplenc Emerik k pošti Gor. Radgona, Glaser Danica k pošti Kranj, Hrovat Izidor k mestni t. t. sekciji v Ljubljani, Kaffou Milan k pošti Rakek, Osipović Valerij k pošti Ljubljana 1 in Vojska Zlata k pošti Poljčane;

Ribarič Stanislav, pomožni p. t. manipulant IX. skupine od pošte Zagreb 2 k pošti Maribor 1 in

Ribarič Marija, dnevničarka od pošte Zagreb 2 k pošti Maribor 1.

Postavljen je Vehovec Milan, dnevničar-zvančnik pri pošti Novo mesto.

Odpuščen je Kovačič Leon, pomožni p. t. uradnik IX. skupine pri pošti Ljubljana 1.

Odrejen je Brumec Franjo, p. t. kontrolor VII. skupine pri pošti Gor. Radgona za upravnika III. reda pri isti pošti.

Poročil se je Kukar Jakob, pomožni p. t. uradnik IX. skupine z Zadek Pavlo, p. t. zvančniko III. skupine.

Umrli je Irgl Matilda, pogodbeni poštarica pri pošti Griže.

Zamenjava.

Kateri zvančnik, služitelj ali dnevničar iz Ljubljane ali v bližini Ljubljane ali Štajerske bi zamenjal svoje službeno mesto s službo na Jesenicah na Gorenjskem?

Kos Feliks, služitelj, Jesenice na Gorenjskem.

Rafael Salmič

Celle, Narodni dom

najstarejša narodna tvrdka, Vam nudi poročne prstane, ure, zlatino, srebrnino, optiko, jedilni pribor i. t. d. v največji izbiri in po najnižjih cenah - Ust. l. 1899.

IZ UREDNIŠTVA: Prosim za zamero, da sem nekatere članke izpustil. Je pač prostor pretesen. Pa prihodnjič! Urednik.

IZ UPRAVNIŠTVA: List stane denar, zato prosimo za nakazilo naročnine!

Ali si že član »Jadranske straže«!

J. Knific

tovarna za žimo

Stražišče pri Kranju

Ustanovljeno l. 1829.
Telefon interurb. št. 2.

Priporoča svojo bogato zalogo spredene žime za žimnice od preproste do najfinejše vrste po najnižjih cenah. Vzorce razpošiljam na zahtevo franko in brezplačno.

Letos bomo kupovali blago

za moške in ženske obleke in perilo tam, kjer dobimo v veliki izbiri dobro, trpežno blago po zmernih cenah, to je pri

R. Miklauc „Pri Škofu“
Ljubljana

Lingarjeva ulica — Pred Škofijo 3

Damske torbice, pasove, aktovke domačega izdelka dobite vedno v najnovejših in najboljših oblikah

le pri
Franc Erjavec
trgovina usnja
Ljubljana, Stari trg 18

Slavo Kolar
elektro zaloga
Ljubljana
se priporoča

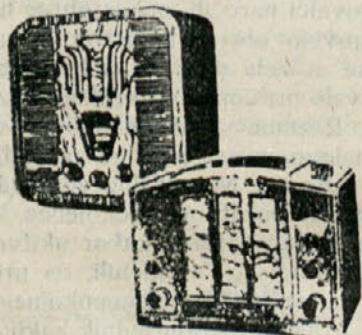
IVAN KRALJ

ključavničarstvo
LJUBLJANA
Gregorčičeva ul. 5 — Rimska c. 4
Priporoča se

Anton Petek

manufakturna in modna trgovina
v Celju, Prešernova 21
Vam nudi manufakturno in modno blago po izredno nizkih cenah.
Nova trgovina - nove nizke cene.

DRAGO GAMS
trgovina
šivalnih strojev in koles
Celje, Prešernova 16

Ves svet je pod Vašo streho s Philips radio aparatom, katerega Vam dobavlja na mesečne obroke

Typo 961 A po Din 115.—
Typo 940 A po Din 165.—
Typo 836 A po Din 265.—

H. Suttner, Ljubljana
Aleksandrova cesta 6

Veletgovina z železnino
Peter Majdič „Merkur“
Celje — Kranj

Dobavlja vse v stroko spadajoče predmete najpovolnejše.

Ako želite

biti z dobrim blagom postreženi, preskrbite si blago za ženske in moške, kakor vse druge potrebščine pri

Janko Češnik-u

modna manufakturna trgovina

Ljubljana

Stritarjeva ulica
Lingarjeva ulica

Poštariji pri nakupu
10% popusta!

Ivan Rozina

barve in laki
Ljubljana
Tyrševa 14

Velika zaloga
šolskih, študijskih in umetniških barv ter čopičev vseh vrst po najnižjih cenah.

Stalna zaloga
vedno svežega mavca (gipsa).

Tvrdba JOS. ZALTA & Co.

trgovina železnine

LJUBLJANA, Tyrševa cesta št. 9

se priporoča za nakup raznega v našo stroko spadajočega blaga, kakor cement, betonsko železo, žice, žičnike, stavbenega okovja, vsakovrstnega orodja najodličnejših znamk kakor tudi kuhinjske posode.

Prepričajte se o najugodnejših cenah in točni postrežbi, **predno** se odločite za nakup potrebnega blaga.

Pazite na naslov naše tvrdke!

Manufakturna trgovina

FABIANI & JURJOVEC
Ljubljana, Stritarjeva ul. 5

priporoča svojo veliko izbiro manufakturnega blaga za dame in gospode.

Poštni uslužbenci proti gotovini znaten popust.

Cenjeni poštni nameščenci!

Najceneje se oblečete ako kupite narejene moške, deške obleke in perilo domačega izdelka tovarne „Triglav“

JOSIP OLUP, LJUBLJANA

Stari trg 2, Pod Trančo 1 in Kolodvorska ulica 8.

V zalogi ima vedno hlačevine, klobuke, čepice in tkanine, šifone, frenče i. t. d.

Obleke in perilo se izgotavlja tudi po meri po najnižjih cenah in po najnovejši fazoni.